Ärga weega räistealla,
Rända saab räistealla,
Rikub need ilusad rihmäd,
Laiad rihmad laudijalta.
Ärga weega rüalaie,
Rikub teie rüaluse,
Lahuteleb teie laudi.
Weege tallis tasane,
Laterie laugukene.
See on ötril oietuna,
See on kaurul kaswatetu,
Lihutetud linnassilla
Selle pääle tulewad paar pruudi poolist noort
meest ja wiiwad peigme hobuse ära.
Mõega isa tõmbab mõega külje päält
lauldes: Mõilu, mõilu meie mõeka,

Raiu, raiu meie rauda:;
Nende mõegaga wehkides astuwad nad toa
poole. Ükse juure saades loob mõega isa
mõegaga ükse pääle risti ning mõega
ema laulab:
„Ära tuusijad toasta,
Ära arstijad ahjusta päälta,
Soola lausujad laesta.'"
Selle pääle astuwad mõega isa ja ema tupa,
nende järel muidugi ka pulmalised.
Laud on walmis kaetud, ning palutakse
wäeraid lauas aset wõta.
Mõega ema astub lauas lihmale lauldes:
Laaküsilen, kuulalen,
Kas on pestud peiu pingid?
Kaasiku ase kasitud?